

TWEE EN DERTIGSTE JAARVERSLAG
 DER
 ROTTERDAMSCH E TANDARTSEN VEREENIGING.

In het jaar 1932 werden op de drie Poliklinieken totaal 15.531 patiënten behandeld, met totaal 35.498 bezoeken.

De werkzaamheden op elk der Poliklinieken bestonden uit:

	1e Polikl.	2e Polikl.	3e Polikl.
Patiënten:	5289	4103	6139
Bezoeken:	12.107	9148	14.243
Extracties:	8936	7239	10.798
Vullingen:	1946	1219	2042
Wort. kan. beh.:	125	15	174
Mondreïn:	288	94	571
Kunststanden:	4784	5020	4516

Aan de 1e Polikliniek waren werkzaam de Tandartsen:

Mevr. Th. Brugman—Hoffmann en de heeren P. Bakker, H. Ekker, J. Harcksen, W. Harcksen, A. v. d. Mey de Bie, Th. Ridder, K. Sneyders de Vogel, A. Unger en W. de Vries.

Aan de 2e Polikliniek de Tandartsen:

R. Born, B. Dagevos, Th. van Eck, D. van Houte, W. van Meurs, C. van Maarseveen, F. v. d. Nagel, N. Masson, J. Orth, L. van Rossem en J. Pool.

Aan de 3e Polikliniek:

B. Brugman, Cl. Mahler en mevr. Th. Brugman—Hoffmann.

Als nieuwe leden der Vereeniging traden toe:

J. A. V. Arnolds, J. J. Pool, M. Jos. Son, terwijl P. Jas als lid bedankte.

Op de jaarvergadering werd het Bestuur aldus samengesteld:

J. D. Toose, Voorzitter; B. J. Brugman, Vice-Voorzitter; H. C. Kranenburg, 1e Secretaris; H. Ekker, 2e Secretaris; A. v. d. Mey de Bie, Penningmeester.

Na ongeveer 15 jaren deel te hebben uitgemaakt van het R. T. V.-bestuur, waarvan 8 jaar als Secretaris en 7 jaar als Voorzitter, meende collega J. J. Backer--Dirks zich niet langer meer voor een bestuursfunctie beschikbaar te kunnen stellen, in verband met belangrijke werkzaamheden op ander tandheelkundig gebied.

Het was met leedwezen, dat wij hem het Bestuur zagen verlaten. Hoezeer de verdiensten van J. J. Backer—Dirks voor de Vereeniging op prijs gesteld werden moge blijken uit het feit, dat naast de zeer waardeerende woorden door coll. J. J. Griffijn in de jaarvergadering tot hem gericht, hem de hoogste onderscheiding, waarover de Vereeniging beschikt, werd verleend, n.l.: „Het Eerlidmaatschap der Rotterdamsche Tandartsenvereeniging.

Het huishoudelijk reglement werd dit jaar geheel omgewerkt en aangevuld.

Met de Gemeente Rotterdam werd een overeenkomst aangegaan, betreffende de tandheelkundige behandeling der armlastigen van de Gemeente op de Poliklinieken der R. T. V.

De Poliklinieken wisten den druk der tijden behoorlijk te doorstaan en geven steeds meer en meer blijk in een dringende behoefte naar goede en goedkoope tandheelkundige hulp te voorzien.

B. J. BRUGMAN, Secretaris.

IN MEMORIAM E. STARK

Op 6 Februari 1933 overleed te Brussel in den ouderdom van 83 jaren onze collega *E. Stark*.

Hij werd op 15 Aug. 1849 te Rhenen geboren waar zijn vader apotheker was. Ook hij ging in de pharmacie studeeren en werd in 1871 pharmaceut om in 1873 apotheker aan de Hoogeschool te Leiden te worden, waar hij tevens belast werd met het onderwijs in de praktische artsennijlkunde voor de doctorandi in de geneeskunde en voor de Semi-artsen.

Zich aangetrokken voelende tot de tandheelkunde deed hij, toen in 1876 de wet op de tandheelkunde werd aangenomen nog in hetzelfde jaar examen gelijk met den heer *Picnot*.

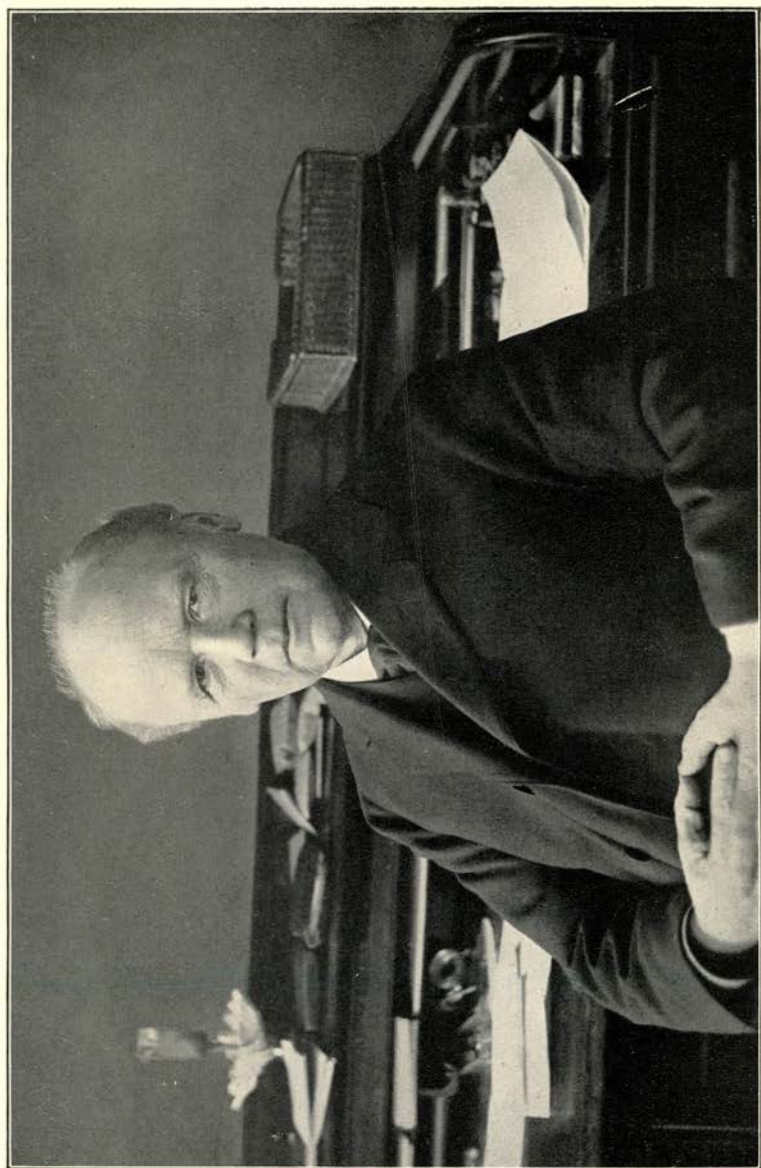
Intusschen bleef hij nog steeds apotheker te Leiden, maar kreeg voor malariaaanvallen een jaar ziekteverlof en ging naar Amsterdam waar hij toen gratis tandheelkunde ging uitoefenen. Zijn naam als tandarts verspreidde zich spoedig, zoodat hij weldra ook een zeer groote particulieren praktijk kreeg.

Gedurende vele jaren was hij voorzitter van de tandmeestersvereeniging en hij was het die onze Engelsche bureu ontving toen deze een vergadering in Holland kwamen bijwonen en van dien datum dateerde dan ook zijn groote vriendschap met Sidney Spokes die destijds een internationale naam op ons gebied had.

Langen tijd trad hij ook op als lid van commissie van ons tijdschrift.

Groote vermaardheid hadden ook destijds zijne mondverzorgings-artikelen, die hij als apotheker op kundige wijze in elkaar had gezet.

E. Stark was een veelzijdig man die gemakkelijk zich bewoog en de gave bezat de meest uiteenloopende menschen bij elkaar te kunnen brengen. Niet enkel dat hij veel las, maar hij zelf schreef het eerste boek in het Nederlandsch over theosofie en toen hij een reis door Indië en het Heilige Land gemaakt had, schreef hij hierover een

boek dat hij ook tevens zelf illustreerde en dat verschillende herdrukken beleefde. Behalve dat hij gaarne musiceerde was hij schilder, etsen en teekenaar van meer dan gewone begaafdheid, verre uitgaande boven die van een dilettant. De koning van Italië kocht o.a. verschillende van zijne etsen.

Toen hij zich uit de praktijk had teruggetrokken en in Laren had gevestigd, was hij een welgezien lid van de daar gevestigde schilderkolonie en nog een tiental jaren terug toen hij zich in België had gevestigd vond in Luik eene tentoonstelling van al zijn werken plaats.

Ieder die met hem in aanraking kwam, was weldra onder de bekoring van zijn buitengewone geest, mij persoonlijk was hij een vaderlijke vriend aan wien ik veel te danken heb en dit steeds dankbaar zal blijven gedenken. Wij zullen hem nooit vergeten, moge hij in vrede rusten.

FR. DUYVENSZ.